Kuninganna oli uputuse kartusel Siisi-Lii ja nukud saatnud ööks lossi all asetsevasse templisse vanaema juurde magama. Puujuuretaolises koopakeses magasid lapsed ega kuulnud, kuidas vanaema neid mitmel korral käis vaatamas. Ülevalt lossist jooksis alla Janilla ja hüüdis:

„Tõuske üles! On juba keskpäev ja te magate veel!“

„Mis keskpäev see võib olla, kui sa nii heledalt hiilgad!“ usutles Siisi-Lii.

„Siin on muidugi pime, aga üleval lossis ja metsas on soe ja valge!“ jutustas Janilla.

Nüüd tuli küll Siisi-Liile meelde, et ta maa all templis oli. Siisi-Lii ja Maisi-Lii vanaema oli Rohelise Päikese Maa preester ja elas sellepärast alati all templis, kus teda ümbritsesid sada jaanineitsit. Jaanineitsid olid siin valgustajateks ja neid kutsuti pühadeks templineitsideks.

„Vanaema, tule meie juurde üles lossi, seal on palju valgem ja lõbusam!“ palus Peedu.

„Mind hoiavad siin tähtsad tööd!“ vabandas vanaema. „Minge nüüd kõik üles lossi, sest te vajate valgust ja rõõmu!“

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 72